

поиска ограничаване свободите и правата на българските граждани в управлението на страната или едно формално разширение на своите прерогативи. Той избра един по-малко опасен, но по-сигурен път. Постепенно и незабелязано той можа да суспендира фактически ония постановления на конституцията, които го ограничаваха. По този начин, малко по-малко, той успя да задуши конституцията и да я превърне в един труп. Но все пак в 1893 г. Фердинанд поиска от Стамболова някои изменения на конституцията, между които беше изменението на членове 58 и 59, първият от които запрещавахе да съществуват в Българското княжество всякакви титли за благородство и други отличия, а също и ордени, а вторият предоставяше право на княза да определи само един знак за действително отличие във време на война и то само на военни лица. Според изменения чл. 58 князът придоби правото да раздава ордени, а според чл. 59 — да ги раздава не само във военно, но и в мирно време и не само на военни, но и на граждански лица. Тези на пръв поглед маловажни изменения на българската конституция изиграха една важна роля в живота на България. Българският народ притежава, наистина, качества и добродетели, които му правят чест и го поставят на една завидна висота в сравнение с народи, стоящи на много по-висока степен на културно развитие, но той има и недостатъци, за които никой не би трябвало да го вини. Той наследи един робски дух, една робска психика от своето петвековно робство. Фердинанд схвана лесно този недостатък и го използва най-умело. Правото да награждава в мирно време военните и граждански лица му даде в това отношение едно мощно средство, с което той дразнеше честолюбието и суетността на българина. Това право бе упражня-